

(Bocsánat . . .)

Farkas Pál személyes kérdésben kijelenti, hogy azokért a sértő közbeszólásokért, melyeket Várady Zsigmond beszéde közben Huszár Károlyval és Szmracsányi Györggyel szemben használt s melyekkel a Ház méltóságán is csorbát ejtett, türelmesen bocsánatot kér a Háztól.

Huszár Károly kijelenti, hogy Farkassal szemben ártatlan természetszerű közbeszólást használt s nem volt szándéka egyéni becsületében sérteni.

Ezután áttértek az interpellációkra.

(Interpellációk.)

Szebeny Antal a budapesti közúti villamos vasút forgalmában mutatkozó zavarok és rendtelenségek miatt terjeszt elő interpellációt. A vasutnak tömérdek baja van. A forgalom az utolsó tíz év alatt majdnem megháromszorozódott s ezzel szemben a kocsiállomány alig felével gyarapodott. A késések oly gyakoriak, hogy akinek sürgősebb dolga van, nem ülhet villamosra. Rendes dolog a félórás, egy órás, sőt két órás késedelem is. A fővárosnak meg van ugyan a bebeszélési joga a vasút dolgaiba, de ugylátszik, vagy nem él ezzel a joggal, vagy ez nem elegendő az állapotok javítására. A kormánynak kellene a vasuti és hajózási felügyelőség és a rendőrség útján megfelelő ellenőrzést gyakorolnia. Kérde a kereskedelmi és a belügyminisztert, van-e tudomásuk ezekről az állapotokról, szándékoznak-e megszüntetni az állapotokat, szándékoznak-e oda hatni, hogy a főváros határozata, mellyel a városi villamos részvényeinek egy részét megszerezte, mielőbb érvényességre emelkedjék. (Élénk helyeslés a Ház minden oldalán.)

Polónyi Géza interpellációjában adatokat sorol föl annak igazolására, hogy a Világ című újság alapítóiját a szabadkőműves páholyok gyűjtötték össze. Ezt az állítást a múltkor Pető Sándor és mások kétségbevonták. Szóvá teszi a szabadkőműves páholyok titkos működését, ami ellenkezik az egyesülést szabályozó törvényekkel. Kéri a kormányt, hogy a szabadkőművesek alapszabályait betekintés végett mielőbb terjeszse a képviselőház elé.

Az elnök az ülést két órákor berekesztette.

Szeged kombinál, Budapest dönt.

Mint azt már tegnap jelezte a *Délmagyarországnak*, a szegedi nemzeti munkapárt elnöke, Rósa Izsó dr szerdán reggel Budapestre utazott, *Jeszenszky Sándor* meghívására. Vele utazott *Végman Ferenc* dr, a Bánffy-párt elnöke és ugyancsak Rósa Izsó dr-al ment föl Budapestre *Gerliczy Ferenc* báró is, aki szintén a miniszterelnökkel és az államtitkárral tárgyalt. Szerdán délelőtt fél tizenegyre volt kitűzve a Rósa Izsó dr-nak *Jeszenszky Sándorral* való tanácskozása, amely azonban nem fejeződött be végleges döntéssel. Erről Rósa Izsó dr egy lapunk más helyén közölt táviratban értesítette is a szegedi nemzeti munkapárt végrehajtó-bizottságát.

Érthető, hogy a helyzetnek ez a titokzatos-sága, a döntés elhalasztódása a végleteleg feszítette mindenkinek a kíváncsiságát és a legkülönbözőbb verziók keringtek a megoldásról. Köztük a legjobban ezek tartották magukat:

Ha a problémát másképp megoldani nem lehet, Rósa Izsó dr föladvja a szabadkozást, meghajlik a munkapárt tulnyomó többségének és a központnak a kívánsága előtt, vállalja a jelöltséget és a munkapárti lobogó vele győz.

Am Rósa Izsó dr lehetségesnek vél egyéb megoldást is, volt a további kombináció. Beállhat az az eset, hogy sem Rósa Izsó dr nem vállalja a jelöltséget, sem *Gerliczy báró* nem ragaszkodik hozzá s akkor egy harmadik, úgy fejezzük ki magunkat, semleges jelölt lép föl, egyedüli munkapárti jelöltnek. Már emlegették is ezt a jelöltet, akit *Pálffy József* vagy *Perjessy László* személyében véltek megnevezni. A kombinációk során fölmerült *Gerliczy bárónak* főispánná való kineveztetése is, aminek azonban a *Gerliczy-pártiak* közt nem sok hitele akadt.

Mindezek a találgatások erősen dominálták a szegedi életet; utcákon, kávéházakban csoportokba verődve tárgyalták őket, minden ajkon az a kérdés lebegett, minden diskurzusnak a leitmotivja az volt:

— Mit határoznak Budapesten?

Közben természetesen a Rósa Izsó dr és *Gerliczy Ferenc* báró pártja serényen szervezkedett, minden eshetőségre készen, minden kombinációval számolva és a diadal tudatában. Persze erre a tudatra jóval több joga volt a Rósa-pártnak, de az érzősek nem szoktak számolni a helyzettel, ha az még olyan világos is.

A Rósa-párt irodájában.

Az egész napi bizonytalanság, amelyben a szegedi mandátum sorsa fölül a munkapártban voltak, legkevésbé sem ingatta meg lelkesedésükben, munkakészségükben Rósa Izsó dr hivat. A sok találgatás és kombinációval szemben csak egy a bizonyos, hogy Budapesten a kormánnyal a szegedi küldöttek a legkomolyabb tárgyalásokat folytatják annak érdekében, hogy a szegedi mandátum most már ne csak a legideálisabb politikai követelményeknek megfelelően ítéltessek oda, hanem a polgárság döntésével egyidejűleg elüljenek, azok a szenvedélyek is, amelyeket a felekezeti háborúság oktan és otromba előtérbe állításával kavartak föl. Röviddel kilenc óra után csoportosan jönnek az emberek, nem gyűlésre, szavazásra, beszédek hallgatására és éljenzésre, hanem, hogy önkéntes munkára vállalkozzanak az esti órákban és terhes föladatak végzésén osztozkodjanak. Nem invitálták ide az embereket, maguktól jöttek és a földszint háromas szobája rövidesen zsúfolva van, újabb asztalokat, székeket hoznak, a folyosón állnak az emberek, akik minden pártból, társadalmi osztályból, sőt — felekezetből sereglettek össze, hogy a nemzeti munkapártnak az egész városban lelkesen jelölt és támogatott jelöltjét, Rósa

Izsó dr-t, minél fényesebb diadalhoz juttassák.

A Rósa-pártirodában, nemcsak itt, ahol a választási harc minden idegszála összefut, de még a *Gerliczy-pártnak* is az a vélemény, hogy Rósa Izsó dr az egyetlen jelölt Szegeden, aki veszélyeztetheti *Gerliczy Ferenc* báró győzelmét. A harc sikerének biztos tudata nem tesz itt senkit elbizakodottá, lázasan, buzgósággal dolgoznak az emberek, hogy a maguk számára is megérdemeltté tegyék azt a győzelmet, amelyet a vezér sokszorosan kiérdemel.

Rósa Izsó dr távirata.

Rósa Izsó dr szerdán délután a következő táviratot küldte a szegedi munkapárt végrehajtó-bizottságának:

Szarvady Lajos urnak

Szeged.

Tárgyalásokat délig be nem fejezhettük, este folytatjuk, éjjel utazom, holnap esti 6 órára sziveskedjenek egybehívni.

Rósa.

Khuen-Héderváry és a Justh-párt.

Fölvetődött az a kombináció is, hogy *Batthyány Tivadar* gróf és a Justh-pártnak több vezetőembere jelöltet szeretne állítani, nem annyira a Justh-pártiság, mint inkább annak hangsúlyozására, hogy a klerikális tendenciákkal szemben akarnak harcot kezdeni. Erre vonatkozólag egy politikai kőnyomatos munkatársa megintervjuolta *Khuen-Héderváry* gróft, aki így nyilatkozott:

— Arra, hogy a Justh-párt ebből a célból külön jelöltet állítson, nincs semmi szükség. Rósa Izsó dr a jelölést el fogja fogadni, annál is inkább, mert a központ meg fogja találni a módot arra, hogy szelid presszióval erre rábirja.

Hogy vélekedik a Gerliczy-párt.

Találgatások, kombinációk, vélekedések ilyen özönében megintervjuoltuk a *Gerliczy-pártnak* egyik legekspozáltabb vezetőemberét, akinek a nyilatkozatából ezek a részek a legerdekesebbek:

— Mindakét oldalon erősen megindult az agitáció, s ebben a pillanatban a választás sorsáról egyáltalán semmi bizonyosat nem lehet mondani, mert eddig is olyan, félórával előbb még nem is sejtett fordulatok álltak be, amelyek halomra döntöttek minden okoskodást. Hogy Budapesten mit határoznak, azt csak az éjszaka, vagy hajnalban lehet megtudni, addig is csak kombinálni lehet. Nekünk szilárd meggyőződésünk, hogy *Gerliczy Ferenc* báró a jelöltségről le nem mond, még az állítólag kilátásba helyezett főispánság kedvéért sem. Sokkal jobban leszögezte magát a jelölőértekezleten tett kijelentésével s azzal, amelyet Budapestre való fölutazása előtt tett s amely így hangzik:

— És ha maga *Khuen-Héderváry* gróf lépne föl munkapárti programmal Szegeden, vagy akár *Rakovszky István*, azzal szemben is fontatlanam jelöltségemet. Mert engem nem a katolikus kör léptetett föl, én nem felekezeti tendenciából vállaltam a jelöltséget Rósa Izsó dr-al szemben.

S ez tény is. Azt a verziót, hogy *Gerliczy báró* jelöltsége a katolikus kör munkája, csak kitalálták.

Talán lesz alkalmam a vasárnapi programbeszéd után kifejteni, hogy a katolikus kör abszolute nem egyik vagy másik felekezet ellen való agresszív tendenciával alakult és működik, hanem egyesegedül az internacionálizmus, az ateizmus, szóval a destruktív irányzat

A szegedi mandátum ügye.

— Kombinációk és tények. —

(Saját tudósítónktól.) Az a hangulat vett erőt Szeged választópolgárain szerdán, amely az izgatottan várt döntést megelőzi: a bizonytalanság. Amely a nagy, döntő tény bekövetkezése előtt, nem számolhatván faktumokkal, a pártállásnak és a szivbeli óhajoknak megfelelő különféle kombinációkkal és találgatással igyekszik megközelíteni, illetve előre megrajzolni a valóságot. Mi az egész mandátumügyben elfoglalt álláspontunkat ismételve körvonalaztuk, ennek bővebb kifejtése tehát most már nem szükséges s a legfőbb kötelességünk most már az események ismertetése, a szegedi polgárság lelki állapotának s a tényeknek visszatükrözése. Amit kezdettől fogva hangoztattunk, az szemeink előtt egyre diadalmasabb valósággá bontakozik: Rósa Izsó dr pártja uralja a helyzetet, az ő érdekes személye iránt való mélységes szeretet és bizalom egyre ragyogóbb arányokban jelentkezik s minden elfogultság, minden pártbontó törekvés fölött impozáns módon diadalmaskodik. Ezzel a szeretettel és hódolattal kísértte föl lelkileg a szegedi munkapárt Budapestre az ő jelöltjét, aki a központtal tárgyalt s ezzel a bizalommal és lelkesedéssel várta a döntést is.

A szerdai nap eseményeit részletesen itt ismertetjük.